

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Α'.

ΑΡΙΘΜ. 21 (93).

Συνδρομή. ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον καὶ προπληρωτὴ: Πενταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τῇ 1/13. Νοεμβρίου 1888.

ΟΤΙ Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΟΥΔΟΛΩΣ ΚΑΘΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΥΒΡΙΝ.*)

Ὁ παραλογισμός ὅτι ἡ μονομαχία καθαίρει τὴν ὑβριν κατέστη καταφανής, ἀφότου οὐδὲς πλέον πιστεύει εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τῆς θείας δίκης μεταξὺ μονομαχοῦντων. Κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ βαπτιζόμενος ἀποδύεται τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κατὰ ποῖον δόγμα ὁ ἀτίμος ἢ ὁ ὑβριζόμενος μεταβάλλεται δια τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ πυρός εἰς τίμιον ἢ ἀνύβριστον; Απορίας ἄξιον ὅτι, ἐνῷ αἱ σημεριναὶ κοινωνίαι ἐπιμένουν ἐν τῇ πεποιδήσει ὅτι ὁ ἀδίκος εἶνε οὐχ ἥττον ἀτίμος, ἐτι καὶ ἀν ἐμονομάχησε πρὸς ἀπόδειξιν δῆθεν τοῦ ἐναντίου, πάλιν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πρότεινοντες καὶ δεχόμενοι τὴν μονομαχίαν ὡς καθαρτήριο ἀπο πάσης αὐτῶν κηλίδος. Τί πλέον θέλουν ν' ἀποδείξωσι; Ποῖον ἐλπίζουν νὰ ἀπατήσωσιν; Ἡ αὐτοὶ εἶνε παῖδια μωρά, ἢ τὸν κόσμον θεωροῦν ὡς τοιοῦτον. Τὸ ὄνειδος δὲν εἶνε τυφῶν θαλάσσιος ἀποσκεδάζομενος δι' ἑνὸς πυροβολισμοῦ· ὅταν τὸ ὄνειδος ἔχη ὑπόστασιν τινα, ὅλοι τοῦ Διὸς οἱ κεραυνοὶ δὲν το ἀποσκεδάζουν· ὅταν δὲν ἔχη, „καθάριος οὐρανὸς ἀστράπας δὲν φοβεῖται.“ καὶ μόνον „ὅστις ἀν ἔχη μυῖαν εἰς τὸ σκιαδίον τοῦ σκιαζεται.“

Ἡ νομίζουν οἱ μονομαχοῦντες ὅτι ὁ κόσμος δὲν νοεῖ

τί σημαίνει τὸ παράβολον βῆμά των; Φρικτὰ μυωπιάζουν ἀν αὐτοὶ δὲν τὸ εἶδον εἰσέτι καὶ ἔχουν χρεῖαν νὰ τοῖς το εἰπωσι. Σημαίνει ὅτι δὲν ἀνέχονται ν' ἀκούσωσι τὴν ὑβριν προφερομένην, οὐδ' ἀν ὧσιν ἐνοχοὶ αὐτῆς. Προφερομένη δὲν τοῖς εἶνε ἀνεκτή· ἀν ὅμως δὲν ἐπροφέρετο, θα ἀνέχοντο τὸ νὰ ὑπάρχωσιν ἐπονεῖδιστοὶ ἐν τῇ ἰδέᾳ τοῦ κόσμου, ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἐν γνώσει αὐτῶν, καὶ δὲν θα ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ βίψωσιν εἰς οὐδένα τὸ χειρόκτιον. Ἦκουσαν προφερόμενον τὸ ὄνειδος των παρ' ἑνὸς ἀθυροστόμου κατὰ προσώπου των, καὶ ἐδαίμονίσθησαν· — Πρέπει τῶρ νὰ σε σκοτώσω ἢ νὰ με σκοτώσῃς, ἔστω καὶ ἀν ὁ θάνατος ἐπισφραγίσῃ, ἀντι τοῦ νὰ καθάρῃ τὴν πρὸς με ὑβριν.

Διότι ἀν μόνοι οἱ τίμιοι καὶ χρηστοὶ ἠγανάκτουν ἀκούοντες ὑβριν τινα, ἰσως ἡ μονομαχία ἐπιστεύετο ὡς ἀπόδειξις τῆς ἀδικίας καὶ τῆς συκοφαντίας· ἀλλ' οἱ ἐνοχοὶ μάλιστα ἐξάπτονται περισσότερον καὶ οργοῦν πρὸς τὸ αἷμα, μωρῶς ἐλπίζοντες ὅτι δι' αὐτοῦ θα κατασιγάσωσι τὰς γλώσσας καὶ θα ανοικοδομηθῶσιν ἐν ταῖς διανοίαις· — πλάνη οἰκτρά, ἀφοῦ αἱ γλώσσαι λέγουσιν, αἱ δὲ διάνοιαι μερμηρίζουν καὶ μετα

BENJAMIN APPIEON.

Ο νέος πρόεδρος τῆς ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

*) Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συγγραφέως ἐτηρήσαμεν ἐν τῇ δημοσίευσί τὸ ὀρθογραφικὸν τῆς διατριβῆς. Ἀπὸ τίνος χρόνου ὁ κ. Σκυλίσσης δὲν σημειοῖ τὴν ψιλὴν καὶ τὴν βαρεῖαν, ὡς σημεία περιττά, δηλούμενα ἐκ τῆς ἀπουσίας των.